

'Work hard, dream big'

Een interview met Laura Lazzaretto

In de eerste editie van 2020 van 'De Jachthond' werd de Belgische keurmeester en jachthondenliefhebber Pieter Vivij's geïnterviewd. Als handler staat hij al jaren aan de top op de Europese field trials. Nu luidt het spreekwoord wel 'achter elke sterke man staat een sterke vrouw', maar klopt dat hier ook? Nee! Zijn partner Laura is namelijk al een fenomeen op zich, als fokker, handler én FCI-keurmeester op field trials. Tijd om kennis te maken met Laura Lazzaretto, een naam welke een Zuid-Europese afkomst verradt.

Laura: "Ja, ik kom uit Italië. Ik ben geboren en opgegroeid in een klein dorpje op het platteland, niet ver van Venetië, in het noordoosten van Italië. Sinds november vorig jaar woon ik in België, samen met mijn partner Pieter, met wie ik de passie voor retrievers deel. We wonen op het platteland in het noordoosten van België, op een half uur van Brussel."

Je bent veelzijdig bezig, als fokker, als handler, en ook als keurmeester. Hoe is dat zo gekomen?

Laura: "Eerst en vooral ben ik fokker. In 1994 kocht ik mijn eerste Golden retriever, een teefje uit een showlijn.

Heel snel raakte ik gepassioneerd door het ras en ik probeerde zoveel mogelijk te leren. Hoewel ik veel van mijn eerste hond hield, had ik al vrij snel door dat zij niet het ideale fokmateriaal was. Mijn tweede hond was een reu. Met mijn derde hond fokte ik in 1999 mijn eerste nest. Mijn doel is om Golden retrievers te fokken met een rastypisch uiterlijk en temperament. Voor mij speelt temperament eigenlijk de belangrijkste rol bij het selecteren. Juist dat maakt deze honden ideaal als jachthond, voor wedstrijden, maar daarnaast natuurlijk ook als geweldige huishonden. Ik geloof in dual-purpose, maar niet in de zin van dat een hond kan uitblinken in zowel

de showring als op veldwedstrijden. Hoewel ik ooit een dual-champion heb gehad, zijn dit tegenwoordig verschillende werelden. Ik ben er wel van overtuigd dat een werkhond nog steeds moet voldoen aan de rasstandaard en dat een showhond 'fit for function' moet zijn en het juiste temperament moet bezitten."

"Met mijn eerste Golden won ik veel prijzen op shows en met behendigheid. Al snel ontdekte ik echter de working tests en field trials. Sindsdien besteed ik als handler, naast het fokken, de meeste tijd aan deze disciplines."

"Na vele jaren van fokken en wedstrijden in Italië en in het buitenland, op het hoogste niveau, heb ik mijn kennis en expertise kunnen verrijken door FCI-keurmeester te worden voor field trials. Na een traject van zes jaar keur ik sinds 2018 zelfstandig. Het keuren heeft me geleerd om het werk van retrievers en hun uitzonderlijke natuurlijke kwaliteiten nog beter te beoordelen, en dat is weer nuttig in de fokkerij en als handler."

Op je website (www.thinktwice.it) zie ik verschillende kleuren Goldens. Is dat een verschil in show- en werklijnen?

Laura: "Laat ik beginnen met een breed verbreid misverstand uit de wereld te helpen: kleur is geen determinerende factor. Er zijn donkere showhonden en lichte werkhonden. Wel is de showlijn gemiddeld genomen wat lichter. Ik ben in de jaren '90 begonnen met een teef uit een showlijn, en nog steeds heb ik honden uit showlijnen. Het is mijn ervaring dat mensen die met hun hond werken niet om kleur geven, en mensen die showen vooral fokken op wat keurmeesters graag zien. Zoals ik het zie, zijn de werk- en showlijnen te ver uit elkaar gegroeid. De Goldens van nu uit werklijnen lijken veel meer op de Goldens van vroeger. Het zijn de showlijnen die steeds meer zijn gaan afwijken van het oude type. Juist omdat de types zo verschillend zijn geworden, loop ik geen shows met werkhonden. Ik doe alleen iets als ik kan winnen. Als ik met een Golden uit een werklijn naar een show ga, betaal ik toegang voor een kansloze missie."

'Ik doe alleen iets als ik kan winnen'. Ik proef iets van competitie; heb je toevallig een historie in de sport? En hiermee samenhangend, ik kan me ook voorstellen dat er dan wel eens sprake is van rivaliteit en jaloezie. Hoe ga je daarmee om?

Laura: "Dat klopt! Mijn vader was voetballer. Sport was belangrijk in ons gezin. Zelf heb ik volleybal gespeeld. In mijn visie wil je elke dag beter zijn als je ergens goed in bent. Dat geldt in je werk, in sport, je hobby en in wedstrijdverband. De hond maakt het niets uit; we doen dit alles alleen voor onszelf. Als fokker denk je aan de volgende generatie, aan resultaten, aan verbetering van

het ras. Zo ben ik altijd in competitie met mezelf. Ook als handler wil ik de beste zijn. Ik ben lid geweest van het officiële team dat Italië vertegenwoordigde op de IWT, heb deelgenomen aan de CLA Game Fair in Engeland, en ook aan het Skinner's World Cup Retriever Event in Highclere, Engeland. Twee van mijn honden werden geselecteerd als beste hond van het vorige trialseizoen om Italië te vertegenwoordigen op de ICC (Individual Challenge Cup for Retrievers) en behaalden een tweede plaats. Ook wonnen ze het Italiaans kampioenschap, en meer.

Dat zijn resultaten, en ja, dan is er wel sprake van jaloezie, en dat is prima. Jaloezie is een hele gezonde emotie. Ik ben zelf ook jaloers op mensen die veel hebben gewonnen. Het motiveert mij om beter worden en ik kan van hen leren; zo leer ik mijn grenzen te verleggen. Het wordt wel naar als jaloezie omslaat in afgunst. In het algemeen is er in de hondenwereld best wat afgunst, helaas. Dat komt vooral van mensen als een excuus voor het eigen

falen. Mensen zien vaak alleen 'vandaag' en niet alle moeite en mislukkingen. Er is toewijding, volharding en vertrouwen nodig om voor langere tijd te kunnen presteren. Zoals Pieter wel eens zegt: 'the master has failed more than the beginner ever tried'."

Wat doe je anders dan anderen? Wat is je geheim?

Laura: "Het belangrijkste is denk ik dat Pieter en ik allebei sterk geloven dat hard werken loont. Field trials behoren tot de meest oneerlijke wedstrijdvorm. Er is een factor geluk nodig. Je wint vaker niet dan wel. Maar: hoe meer je traint, hoe meer geluk je hebt. Als je al van een geheim kunt spreken, is het wellicht dat we veel investeren in onszelf. We besteden heel veel tijd en geld om van anderen te leren. We zijn nooit uitgeleerd, en willen steeds maar beter worden. Het gaat om commitment aan het doel. Vakanties zijn er om te trainen, niet om aan het zwembad te liggen; heel veel staat in het teken van de honden. 'Work hard, dream big'."

**Je vraagt het uiterste van je honden.
Hoe hou je je honden in conditie?
En ook nog zo mooi dat ze showklaar zijn?**

Laura: "Conditietraining en technische training zijn een must voor een werkhond, maar de basis ligt natuurlijk -net als bij ons mensen- bij goede voeding. Ik heb mijn honden zeer lang zelf samengestelde barf-maaltijden gegeven. Pieter was van het droogvoer. Toen wij elkaar leerden kennen, heb ik hem overtuigd van het belang van vers vlees en hij merkte al snel een groot verschil. Sinds ik in België woon en de vele soorten kvv (kant en klaar vers vlees) heb ontdekt, meer dan in Italië, geef ik dat. We hebben een paar merken geprobeerd en het merk Duck bleek een blijvertje. Na het eerste nest op Duck was ik positief verrast. De pups waren groot en sterk, hadden een evenwichtige groei, goede vacht, geen diarree, geen enkel probleem. Ook de volwassen honden staan intussen allemaal op Duck en doen het super."

Waar ben je het meest trots op?

Laura: "Ik ben het meest trots op mijn fokresultaten. Door mij gefokte honden hebben bijzondere resultaten behaald. Zo stond Pieter met Think Twice Uh La La in 2018 op de IGL Retriever Cham-

“Als ik met een Golden uit een werklijn naar een show ga, betaal ik toegang voor een kansloze missie”

pionship (International Gundog League), in Engeland, zeg maar het Engels kampioenschap, waarvoor je je moet kwalificeren. Dit is de ultieme wedstrijd voor retrievers. Een Engelse vriend van ons, Nathan Laffy, kwalificeerde zich in 2019 met Think Twice Zero To Hero eveneens voor dit kampioenschap en maakte de hond Engels werkkampioen. En helemaal uniek: dit jaar zijn zowel Pieter en Nathan met dezelfde honden gekwalificeerd voor de IGL. Dat is echt uitzonderlijk en niet eerder voorgekomen. Ik ben een trotse fokker."

En heb je nog iets te dromen?

Laura: "Zeker wel! Pieter en ik willen op termijn meer tijd doorbrengen in Engeland. We jagen namelijk ook

allebei en in België -en vele andere Europese landen- komen er steeds meer beperkingen. In Engeland zijn er nog veel mogelijkheden. Daarbij is en blijft Engeland toch de bakermat van het retrieverwerk. De wedstrijden zijn er prachtig en van een degelijk niveau. Het is geweldig om daar onderdeel van te mogen uitmaken."

Terugkomend op het spreekwoord uit de inleiding 'achter elke sterke man staat een sterke vrouw': gezien de synergie denk ik dat 1+1=3 beter past bij Laura en Pieter, ze zijn een team. Geweldig om dit allemaal samen te kunnen doen!

Tekst: Anita Hoogendoorn

